

šování obou rovin. Jako kritéria mu slouží čistě formální znaky, počet a druh aktantů. Toto řešení má v současném stadiu zkoumání své výhody a své opodstatnění. Některá jiná hlediska totiž ve snaze po celistvém popisu struktury jazyka oslabují specifickou jednotlivých plánů jazyka. Výsledky takového přístupu k členění větných typů nejsou pak většinou dostatečně zřetelné, přehledné a jednoznačné. Noopak prosazování čistě syntaktického hlediska celkově sjednocuje pohled na větné modely a činí je jasnějšími. Jsme přesvědčeni, že se autorovi důslednost vyplatí v dalším výzkumu, i když v budoucnosti bude samozřejmě nutné brát do úvahy také sémantické prostředí sloves vzhledem k tomu, že valenční způsoblost sloves podléhá sémantickému podmiňování a je závislá nejen na sémantickém obsahu přísudkového slovesa, ale i na ostatních účastnících děje a jejich vzájemných vztazích.

V kratších závěrečných kapitolách knihy podává H. Happ praktické návrhy a pokyny ke zpracování dependenční gramatiky latiny a metodologický návod k jejímu uplatnění při jazykovém vyučování na univerzitě i středních školách.

Nutno poznamenat, že celkový pozitivní dojem z knihy zeslabuje řada opakování, která znamenají pro používatele v souvislosti s velkým rozsahem publikace poměrně složitou orientaci v obtížné problematice.

Recenzovaná práce se zakládá na dobré znalosti jazykovědné literatury a na dosti širokém argumentačním záběru. Nemá jen čistě teoretické cíle. Autor pracuje i s konkrétním materiálem a výsledky jeho analýzy jsou originální. Vedle nových teoretických poznatků a závěrů poskytuje také mnohé podněty pro další systematický výzkum. Současně ji lze doporučit jako příručku umožňující hlouběji proniknout do zákonitostí latinské gramatiky. Není pochyb o tom, že jde o spolehlivé a podrobné zpracování dané problematiky, které si zaslouží pozornost klasických filologů.

Elena Marešková

Symposium o době halštatské ve Wroclavi

Polská Akademie věd, oddělení ve Wroclavi, komise humanitních věd, archeologická sekce, uspořádala ve dnech 2.—4. dubna 1979 symposium „Rola oddziaływań kręgu halstatackiego w rozwoju społeczeństw epoki żelaza w Polsce zachodniej na tle śródko-woeuropejskim“. Akce, jejímž iniciátorem a organizátorem byl významný polský badatel Doc. Dr. Bogusław Gediga, navazovala na dřívější konference o lužické kultuře (Dresden 1976, Wrocław 1977, Kraków 1978) a jako ony se konala za účasti nejen početných polských specialistů, ale i zahraničních účastníků; tentokrát to byli referenti z NDR, ČSSR a Rakouska.

Tématem wroclavského symposia 1979 byla doba halštatská, zvláště problém halštatských vlivů na lužické osídlení západního Polska. Na sympoziu odeznělo 19 referátů a proběhla velmi živá diskuse. Jádrem diskusních příspěvků byly sociálně-ekonomické a kulturní změny ve společnosti lužického lidu ve starší době železné, způsobené novou situací v materiální výrobě mladšího metalika a přímými vlivy z Podunají; plodné byly také výměny názorů v oblasti metodologické. Účastníky symposia seznámili polští kolegové také s novými výsledky antropologicko-demografických analýz lužických pohřebišť, s výsledky ekologicko-sídlištních studií a s novými pohledy na nadstavbovou složku života lužického lidu. Živou pozornost zaujala informace o současném výzkumu lužické kovolitecké osady v Grzybianach u Legnice. Jednání symposia bylo doplněno exkurzí po hradiscích lužického lidu v okolí Wroclavi a po kulturních památkách blízkého okolí (Trzebnica, Oleśnica).

Vladimír Podborský